

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: J. Č.
zastoupeného advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2021, čj. JMK 70105/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát města Brna (dále jen „magistrát“) vyzval žalobce oznámením ze dne 27. 5. 2020 k odevzdání řidičského průkazu v důsledku jeho pozbytí podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Záznamy v registru řidičů byly provedeny na základě tří pokutových bloků, kdy 12 bodů dosáhl žalobce ke dni 24. 5. 2020. Žalobce podal proti všem provedeným záznamům námitky, přičemž

pro dosažení 12 bodů jsou relevantní 3 záznamy - ze dne 10. 5. 2019, 9. 6. 2019 a 24. 5. 2020. Magistrát námitky zamítl a potvrdil provedené záznamy rozhodnutím ze dne 22. 9. 2020, čj. MMB/0401003/2020 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).

2. Odvolání žalobce proti rozhodnutí o námitkách zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 18. 6. 2021.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce navrhuje pro nezákonnost zrušit napadené rozhodnutí a v souvislosti s ním také rozhodnutí o námitkách. Žalovaný dle žalobce zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích orgánů ve shodných věcech a narušil právní jistotu žalobce. Žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, ze kterých plyne, že je běžnou praxí odvolacích orgánů zabývat se jednotlivými podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (např. viz rozhodnutí čj. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, nebo čj. MUCE 20786/2019 SO). I z dalších rozhodnutí jiných správních orgánů vyplývá, že se běžně zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejich základě jsou body zapisovány. Žalobce tato rozhodnutí žalovanému zaslal. Podle zásady legitimního očekávání by měly správní orgány rozhodovat shodně ve věcech se shodnými či obdobnými znaky.
4. V meritu žalobce namítá nezpůsobilost jednotlivých podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k nim namítá, že je posuzovat nemůže - praxe doložená žalobcem však svědčí o opaku. Žalobce respektuje názor, že rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou specifická, to však nemůže omluvit nedostatky, které pokutové bloky obsahují z hlediska zákonných náležitostí. Z přiložených pokutových bloků série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677 vyplývá, že nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku (srovnává s pokutovým blokem série FC/2013 Č. C1404971). I z rozhodnutí v blokovém řízení by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je podle žalobce nesprávný. Není možné, aby za správnost vydaného rozhodnutí odpovídal žalobce. Současně nelze očekávat takovou znalost práva, že může posoudit správnost rozhodnutí a upozornit na případné vady.
5. Konkrétně u bloku ze dne 24. 5. 2020 nejsou správně uvedeny údaje v kolonkách č. 5 (popis přestupkového jednání), č. 6 (zkratkovitá právní kvalifikace) a č. 7 (jako zavinění úmysl, ovšem neprokázán). V případě bloku ze dne 10. 5. 2019 je vada v kolonce č. 7, neboť není označena forma zavinění. Takové podklady nejsou způsobilé pro záznam bodů do registru řidičů. Nenaplnují proto podmínky rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 - 39. Závěrem žádá, aby se soud zabýval tím, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

III. Argumentace žalovaného

6. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout a argumentuje podrobně ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala
8. Žaloba **není důvodná**.

Skutková zjištění

9. Soud nejprve stručně nastíní skutkový stav, jak vyplynul z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu (v němž soud ověřoval skutečnosti, které byly podle žalobce sporné), a to jen v rozsahu potřebném pro následné právní posouzení věci.
10. Žalobce ke dni 24. 5. 2020 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů ve smyslu § 123c zákona o silničním provozu. V období od 10. 5. 2019 do 24. 5. 2020 se žalobce dopustil celkem tří přestupků, za které byl pravomocně postižen v blokovém řízení, a tyto přestupky podléhaly bodovému hodnocení. Příslušné počty bodů zapisoval magistrát do registru řidičů podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, a to až do dosažení celkového počtu 12 bodů. Pokladem pro zápis bylo vždy oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (příkaz na místě) podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu.
11. Magistrát oznámil žalobci dosažení 12 bodů a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce proti záznamu všech 12 bodů podal dne 28. 3. 2018 námitky. Magistrát si v řízení vyžádal (mj.) pokutový blok ze dne 10. 5. 2019, č. C 1067627, série AC/2017, pokutový blok ze dne 9. 6. 2019, č. 1068898, série AC/2017 a pokutový blok ze dne 24. 5. 2020, č. S 3065798, série AS/2019. Tyto bloky magistrát přezkoumal a uzavřel, že jsou vyplněny řádně, čitelně a srozumitelně. Jeho závěry potvrdil žalovaný, který taktéž označené pokutové bloky posoudil. Kromě toho přezkoumal magistrát všechny bodové záznamy v bodovém hodnocení žalobce. Jelikož šlo o dřívější záznamy, které byly později vymazány, neměly vliv na dosažení 12 bodů a žalobce proti nim přímo své námitky nesměřoval, nevěnoval jim soud pozornost.

Právní posouzení

12. Žalobce namítá, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy, čímž zejména myslí rozhodnutí jiných správních orgánů. Krajský soud shlédl žalobcovo odvolání, ve kterém ten žádné konkrétní důkazy či návrhy v tomto směru nepředložil. Jeho formulace „za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, kdy tyto v obdobných právních věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních...“ rozhodně není konkrétním důkazním návrhem. Není povinností správního orgánu si v takové situaci aktivně vyhledávat rozhodnutí označených správních orgánů a studovat jejich rozhodovací činnost.
13. Pokud se žalobce snaží poukázat na nerespektování ustálené správní praxe, je jeho námitka zcela nemístná. Odkaz na konkrétní rozhodnutí žalobce uvedl až v žalobě. Jde

však o odkaz bezvýznamný. Žalobce totiž vyslovuje jen obecný závěr, že správní orgány mají v řízení o námitkách přezkoumávat způsobilost jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly body zapsány. Přesně tímto způsobem přitom magistrát postupoval. Vyžádal si zpochybněné pokutové bloky, přezkoumal je a uzavřel, že jsou pro zápis způsobilé. Postup magistrátu žalovaný posoudil a sám zpochybněné pokutové bloky (str. 6 napadeného rozhodnutí) podrobil přezkumu. Zdá se, že žalobce svou námitku formuloval, aniž by si napadené rozhodnutí vůbec přečetl. Navíc nutno dodat, že praxe jiných krajských úřadů žalovaného nezavazuje (shodně viz bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, čj. 1 As 473/2020 - 38).

14. Dále žalobce namítá nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Jeho tvrzení jsou ovšem v přímém rozporu s důkazy ve správním spise. Žalobce tak např. poukazuje na tvrzení žalovaného, že nemůže přezkoumávat pokutové bloky. V řízení však žalovaný pokutové bloky přezkoumal. Dále žalobce argumentuje vadností pokutových bloků č. G 1498901, série HG/2014 a č. F 0832677, série GF/2013, ačkoliv ty vůbec nejsou založeny ve správním spise a není zřejmé, čeho se týkají.
15. Žalobce dále zpochybnil pokutový blok ze dne 24. 5. 2020. Na bloku je uvedeno jméno žalobce, datum narození, adresa místa jeho trvalého pobytu (totožnost ověřena podle občanského průkazu). Popis skutku je zcela konkrétní: „V Brně dne 24. 5. 2020 zastaveno vozidlo RZ 5AD 3934 v 20:20 hod na ulici Palackého třída x Reissigova. Řidič nezastavil na signál „stůj“ - semafor červená § 70/2a z. č. 361/2000 Sb.“ Popis obsahuje určení místa, času a dalších skutkových okolností vč. odkazu na konkrétní povinnost řidiče podle § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobce uvádí, že odkaz na § 70 je obecný a bez uvedení písmena a bodu. To je mylné tvrzení a žalobce se pravděpodobně s tímto pokutovým blokem vůbec neseznámil, neboť konkrétní odstavec a písmeno obsahuje. Z kolonky č. 6 je zřejmé, že žalobce se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. Citované ustanovení upravuje konkrétní přestupkové jednání - řidič nezastaví vozidlo na signál, který příkazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „stůj“. Taková právní kvalifikace plně odpovídá popsanému skutku. Je podstatné, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v příkazovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním a současně nebude pochyb o jeho právní kvalifikaci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2022, čj. 4 As 27/2020 - 25). Pouhý odkaz na ustanovení je proto dostačující, pokud lze na jeho základě nezaměnitelně identifikovat osobu, jednání a právní kvalifikaci.
16. Kromě toho žalobce namítá, že pokutový blok ze dne 24. 5. 2020 obsahuje úmyslnou formu zavinění, ačkoliv ta nebyla prokázána. Žalobci je nutno připomenout, že pokutový blok je zjednodušeným správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012 - 20). Nejvyšší správní soud k věci dodává, že „okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení“. Žalobce pokutový blok podepsal a souhlasil (mj.) i s vyznačenou formou zavinění. Proto logicky policejní orgán nemusel prokazovat formu zavinění a odůvodňovat ji. Zpochybňovat zavinění až nyní je čistě účelový postup žalobce. Pokutový blok pro svou zjednodušenou formu neobsahuje místo pro zdůvodnění

formy zavinění, jelikož se předpokládá, že s formou zavinění přestupce souhlasí. Pro zápis odpovídajícího počtu bodů ostatně není forma zavinění jakkoliv významná.

17. I v případě pokutového bloku ze dne 10. 5. 2019 jsou námitky žalobce liché. Krajský soud se shoduje se žalovaným, že blok obsahuje vyznačenou formu zavinění, byť nepřiliš čitelně. Slovo „úmysl“ je lehce přeškrtnuto a zvolená forma zavinění je nedbalost. Nutno znovu podotknout, že i v případě absentující formy zavinění nejde o závažný nedostatek (viz předchozí bod).
18. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 - 39 není v rozporu s nynějšími závěry. V uvedeném rozsudku totiž Nejvyšší správní soud řekl, že správní orgán je oprávněn v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam - zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Navíc Nejvyšší správní soud citovaným rozsudkem „nezakázal“ strohé a zkratkovité formulace, jak se mylně domnívá žalobce. Uvedl, že jsou přípustné, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (což potvrdila navazující judikatura Nejvyššího správního soudu - např. již citovaný rozsudek čj. 4 As 27/2020 - 25).
19. Ačkoliv žalobce žádné důkazní návrhy v žalobě nenavrhoval, zaslal spolu s žalobou též několik rozhodnutí různých správních orgánů (rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020 a rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019). Není zřejmé, zda žalobce tyto listiny považoval za důkazní návrhy či nikoliv. Krajský soud dodává, že danými listinami nedokazoval pro jejich zjevnou nadbytečnost. V dané věci nejsou žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly potřebu zohlednit praxi jiných správních orgánů. Navíc (jak soud podotkl v bodech 12 a 13 tohoto rozsudku) se žalobcova argumentace o různé praxi správních orgánů ukázala jako zcela mylná.
20. Soud na závěr shrnuje, že žalovaný správně posoudil příslušné podklady pro zápis bodů do hodnocení žalobce. Námitkám žalobce soud nepřisvědčil, navíc se na několika místech žaloby ukázalo, že žalobcova argumentace je nelogická a naprosto neodpovídá skutkovému stavu řešené věci. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak - jakožto úspěšnému účastníkovi řízení - právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 5. 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu